

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, na mocy których decyzja o dopuszczeniu oferenta do przetargu, której zarzuca się naruszenie prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych lub transponujących je uregulowań krajowych, nie należy do czynności przygotowawczych instytucji zamawiającej, które mogą podlegać autonomicznemu zaskarżeniu do sądu.
- 2) Artykuł 1 ust. 1 oraz art. 2 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 89/665 zmienionej dyrektywą 2007/66 mają bezpośrednią skuteczność.

(¹) Dz.U. C 346 z 19.10.2015.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 22 marca 2017 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy, Rechtbank Noord-Holland – Niderlandy) – GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA/ Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

(Sprawy połączone C-435/15 i C-666/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Pozycje taryfowe — Klasyfikacja towarów — Rejestrujące kamery wideo — Nomenklatura scalona — Podpozycje 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 Nomenklatury scalonej — Noty wyjaśniające — Wykładnia — Rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1249/2011 i (UE) nr 876/2014 — Wykładnia — Ważność)

(2017/C 168/11)

Języki postępowania: niemiecki i niderlandzki

Sądy odsyłające

Finanzgericht Hamburg, Rechtbank Noord-Holland

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: GROFA GmbH (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA (C-666/15)

Strony pozwane: Hauptzollamt Hannover (C-435/15), Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

Sentencja

- 1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1249/2011 z dnia 29 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej należy interpretować w ten sposób, że nie ma ono zastosowania w drodze analogii do produktów posiadających cechy trzech modeli kamer gamy GoPro Hero 3 Black Edition rozpatrywanych w sprawie C-435/15.
- 2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 876/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie w drodze analogii do produktów posiadających cechy trzech modeli kamer gamy GoPro Hero 3 Black Edition rozpatrywanych w owej sprawie, jednakże jest ono nieważne.
- 3) Podpozycje 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r., rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r., należy, w świetle not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej dotyczących tych podpozycji, interpretować w ten sposób, że sekwencję wideo o długości ponad 30 minut zarejestrowaną w różnych plikach o indywidualnej długości poniżej 30 minut należy uznać za nagranie co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo, niezależnie od tego, czy użytkownik nie może podczas ich odczytu dostrzec przejścia z jednego pliku do drugiego, czy też przeciwnie, użytkownik musi podczas odczytu otworzyć zasadniczo każdy z tych plików oddzielnie.

- 4) Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzeń wykonawczych nr 1006/2011, nr 927/2012 i nr 1001/2013, należy interpretować w ten sposób, że rejestrująca kamera wideo umożliwiająca zapis sygnałów z zewnętrznych źródeł, jednak bez możliwości ich odtworzenia poprzez odbiornik telewizyjny lub zewnętrzny monitor, jako że owa kamera może odtwarzać na zewnętrznym ekranie lub monitorze jedynie pliki zapisane za pomocą swojej soczewki, nie może być sklasyfikowana w ramach podpozycji taryfowej 8525 80 99 tej nomenklatury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 3.11.2015.
Dz.U. C 106 z 21.3.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 kwietnia 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii

(Sprawa C-488/15) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko — Dyrektywa 2008/50/WE — Jakość powietrza — Artykuł 13 ust. 1 — Załącznik XI — Dienne i roczne dopuszczalne wartości stężeń PM₁₀ — Systematyczne i trwale przekroczenie wartości dopuszczalnych — Artykuł 22 — Odroczenie terminów wyznaczonych na osiągnięcie określonych wartości dopuszczalnych — Przesłanki stosowania — Artykuł 23 ust. 1 — Plany ochrony jakości powietrza — Okres przekroczenia „jak najkrótszy” — Odpowiednie środki — Elementy oceny)

(2017/C 168/12)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Kružíková, S. Petrova, P. Mihaylova i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii (przedstawiciele: E. Petranova i M. Georgieva, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: A. Gawłowska, B. Majczyna i D. Krawczyk, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Republika Bułgarii:

- z powodu systematycznego, trwającego od 2007 r. do co najmniej 2014 r. włącznie, nieprzestrzegania dziennych i rocznych dopuszczalnych wartości stężeń PM₁₀ w strefach i aglomeracjach: BG0001 AG Sofia, BG0002 AG Płowdiw, BG0004 północnej, BG0005 południowo-zachodniej oraz BG0006 południowo-wschodniej;
 - z powodu systematycznego, trwającego od 2007 r. do co najmniej 2014 r. włącznie, nieprzestrzegania dziennej dopuszczalnej wartości stężeń PM₁₀ w strefie BG0003 AG Warna oraz nieprzestrzegania rocznej wartości dopuszczalnej w latach 2007, 2008 i 2010–2014 włącznie w tej samej strefie BG0003 AG Warna,
- uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszyego powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do niej oraz
- ze względu na to, że przekroczenia dziennych i rocznych dopuszczalnych wartości stężeń PM₁₀ utrzymywały się we wszystkich wyżej wskazanych strefach i aglomeracjach, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy, a w szczególności zobowiązaniu do zapewnienia, aby okres naruszenia był jak najkrótszy, w odniesieniu do okresu od dnia 11 czerwca 2010 r. do roku 2014 włącznie.

2) Republika Bułgarii zostaje obciążona, poza kosztami własnymi, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

3) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 23.11.2015.